

omtrent  $1\frac{1}{2}$  Dre pr. Pund raffineret Sukker, medens den nuværende Besyttelse var  $2\frac{1}{2}$  Dre pr. Pund; men jeg tror nu ikke, at den opstillede Beregning er rigtig. Det maa for det Første bemærkes, at der foruden de Momenter, der have Krav paa at medtages, er taget et Moment med, som aldrig kan komme i Betragtning, nemlig Fragten af Stenful. Den er, saa vidt jeg kan skjønne, regnet til 35 eller 36 Dre pr. 100 Pbd. Raasukker, hvilket omtrent svarer til 48 Dre pr. 100 Pbd. raffineret Sukker, eller omtrent  $\frac{1}{2}$  Dre pr. Pund. Dette Moment kan, som sagt, albrig med nogen Feie komme med i Betragtning. Vel veed jeg, at den Sukkertoldkommission, som i sin Tid var nedsat, tog det med, men som bekjendt havde denne Kommission en overordentlig stor Tilbøjelighed til at begunstige den indenlandske Sukkerproduktion ved sine Beregninger og sin Argumentation. Tilbrigere Regjeringer have ogsaa i deres Toldlovforslag ladet dette Moment ude af Betragtning, og det er nu første Gang siden den salig Sukkerkommissions Tid, at vi finde det medtaget ved Beregningen. Jeg skal tillade mig at henvise til, hvad der om dette Moment blev bemærket i Folkethingets Toldudvalgs Betænkning i Samlingen 1872—73, hvor det hedder, at naar man undersøger vore Raffinaderiers Vilkaar lige overfor deres Konkurrenter i Udlandet, „have de engelske Raffinaderier den Fordel, at de spare Fragten af Stenful, der i 1871 ansloges til 17  $\frac{1}{2}$  pr. 100 Pbd. af det til Fabrikationen anvendte Raasukker, = 22  $\frac{1}{2}$  pr. 100 Pbd. raffineret Sukker og neppe nogenstunde vil overstige  $\frac{1}{2}$   $\frac{1}{2}$  pr. Pbd. raffineret Sukker“, og de tydske Raffinaderier nyde en Udsøfelsesbegunstigelse, som Kommissionen angiver til  $\frac{1}{2}$   $\frac{1}{2}$  pr. Pbd., hvorimod de engelske Raffinaderier ikke nyde nogen Udsøfelsesbegunstigelse, og de tydske ere ikke stilledes gunstige end vore med Hensyn til Stentulsfragt. Man kan altsaa ikke tage disse Momenter med i Betragtning, saaledes som Regjeringen har gjort, thi overfor den ene Art Konkurrenter kommer det ene Moment i Betragtning, og overfor den anden Art Konkurrenter kommer det andet Moment i Betragtning, og dersom man tager begge Momenter i Betragtning, giver man altsaa vore Raffinaderier en Begunstigelse, som er større end den, hvorpaa de have Krav. Herved er jeg nu gaaget ud fra selve det opstillede Grundlags Rigtighed; men jeg vil tillade mig at minde om, at de Beregninger, som her ere opstillede, hvile paa Grundlag af den oftere omtalte Sukkertoldkommissions Opgivelser, og imod dem er der jo fra ikke saa Sider reist betydelige Indvendinger. De have paa flere Punkter vist sig at være urigtige, og med Hensyn til de her anførte Momenter maa de ogsaa antages enten allerede at have været urigtige, den Gang de bleve meddelte, eller i alt Fald at være bleven det senere. Det er en Selvsølge, at saadanne Forhold kunne forandre sig, eftersom der indtræder Forandring i Produktionsmaaden. Jeg

skal i saa Henseende tillade mig at minde om, hvad en Landsihingsmand for Kjøbenhavn, Grosserer Uder, ansøgte i det andet Thing. Han sagde nemlig, at naar det er angivet, at der af 100 Pund Raamateriale kun indvindes 77,6 Pund Randis, Melis eller raffineret Sukker, er dette ikke stemmende med det virkelige Forhold, idet dette er, at der, naar der tages Hensyn til de forskjellige Arter af Raasukker, som anvendes, vil blive udvundet ikke 77,6, men 81 Pund raffineret Sukker af 100 Pund Raasukker. Dette gjør en Forskjel af 0,2, hvormed Besyttelsen bliver større. Fremdeles har jeg Narfag til at nære Tvivl om, at der i Raffinaderierne under den nuværende Toldtarif vil blive anvendt 75 Pund imellem Nr. 9 og 18 og 25 Pund under Nr. 9. Dette Forhold kan vistnok ikke anses for at være konstant under den nuværende Tarif, og i hvert Fald vil der sikkert blive udvundet Mere af de Numre, som ligge imellem Nr. 9 og 18, idet der efter den nuværende Toldtarif vil være Opsfordring til at bruge de høiere Numre, af hvilke der udvindes noget mere raffineret Sukker. Naar alle disse Momenter tages med i Betragtning, saavel som det Quantum raffineret Sukker, der udvindes pr. 100 Pund Raamateriale af de sidste Numre, vil Besyttelsen pr. Pund raffineret Sukker for Tiden ikke kunne anslaaes lavere end  $3\frac{1}{2}$  Dre — jeg støtter dette paa en aldeles bestemt Beregning, som jeg imidlertid ikke skal gjentage her —, og den Besyttelse, som bliver tilbage, vil da ikke være  $1\frac{1}{2}$  Dre, som Regjeringen antager, men  $2\frac{1}{2}$  Dre. I forrige Samling viste Folkethinget sig tilbøjeligt til at nøies med en Nedsættelse til 12 Dre, men de Oplysninger, jeg her har anført, tilbøds støttende mig paa, hvad der er fremkommet i det andet Thing, forelaa ikke den Gang. Man antog den Gang, at Besyttelsen for Tiden ikke var større end omtrent 3 Dre, medens den nu maa antages at være  $3\frac{1}{2}$  Dre. Under disse Omstændigheder er der saa meget mindre Anledning til at blive staaende ved den ubetydelige Forringelse i Besyttelsen af 1 Dre, som er foreslaaet fra Ministeriets Side; men der vil derimod være Opsfordring til at gaa til en saadan Nedsættelse, som blev vedtagen af Folkethinget i Samlingen 1872—73, og som atter er bragt i Forslag i det igaar behandlede Lovforslag, nemlig til en Told af  $11\frac{1}{2}$  Dre. Til Støtte herfor skal jeg endvidere berøbe mig paa, hvad det glædede mig at høre, at den høitærede Minister var enig med mig i, nemlig, at en ringe Nedsættelse i Besyttelsen ikke kommer Konsumenterne tilgode, og at man derfor ikke bør foretage saa smaa Toldnedsættelser, at de ikke blive til Noget, naar de fordeles paa Forbrugerne. Naar der opstaar Spørgsmaal om, hvilket Beløb der er Tale om, vil jeg ansøge lige overfor den høitærede Minister, som særlig interesserer sig for Fabrikker af den Art, i hvilke der jo er anbragt saa store Kapitaler, at Besytti-